

GAZETA W. KRAJSTWA POZNAŃSKIEGO

PRZEDPŁATA:

ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal.
20 Sgr. na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY:

1 Sgr. 3 Fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w Ekspedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Najjaśniejszy Pan rozporządzeniem Najwyższem z dnia 27. Października r. b. nakazał zwołanie Sejmu prowincyi Poznańskiej na dzień 16. Listopada r. b. a mnie raczył zamianować swoim Kommissarzem.

W skutek tego zagajonym zostanie Sejm w dniu wyżej pomienionym po odprawionem nabożeństwie przed południem o godzinie 12ej w tutejszej sali przeznaczonej dla zgromadzenia Stanów sejmujących.

Podając to niniejszem do wiadomości publicznej, nadmieniam, że Królewski Szambelan i dziedzic dóbr WJ. Pan Baron Hiller von Gaertringen z Zbąszynia, Marszałkiem Sejmu prowincjonalnego, a Dyrektor Jeneralnej Dyrekcyi Ziemstwa kredytowego i dziedzic dóbr WJ. Pan Brodowski z Dębowej Łęki zastępcą jego mianowani zostali.

Poznań, dnia 1. Listopada 1862.
Rzeczywisty Tajny Radca i Prezes Naczelnny prowincyi Poznańskiej jako Kommissarz Królewski.
(podp.) **von Bonin.**

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Londyn, 5. Listopada. — Dzisiejsza Morning Post pisze o sprawie greckiej: Nateraz powiedziec niemoże, czyli daloby się zaprowadzić jakie urządzenie, któreby doprowadziło mocarstwa opiekuńcze do zniesienia układu z roku 1832; ale i bez niego kandydatura Leuchtenberga nie byłaby stosowną, równie jak kandydatura angielskiego księcia. Kandydatura hr. Flandryi nie ulegałaby tylu trudnościom. Państwa opiekuńcze zgadzają się w życzeniu pomysłności Grecyi i niepokłócenia się z zazdrości.

— Z Nowego Jorku donoszą, że Mac Clellan jeszcze niewyruszył naprzód. Jenerał Brag wkroczył przez kumberlandski przylądek do Tennessee. Jenerał Rosenkranz zastąpił jenerała Buela w Kentuky. Komunikacye są przecięte między Nashville a północą. Unioniści ustąpili z Koryntu i Boliwaru. Podobno murzyni zamordowali administratora plantacyi w pobliżu Nowego Orleanu. Pogłoska niesie, że powstanie murzyńskie wybuchło, ale wojsko je przytłumiło. Meksykańczykowie sposobią się do walki z Francuzami.

— Konfederaci pod Pearidge w Arkanzas ponieśli straty w artyleryi i ekwipażach.

Turyń, 5. Listop. — Monarchia Nazionale zbija wiadomość, jakoby ministerstwo miało zamiar rozwiązać izby. Przytępiliby wówczas do rozwiązania, gdyby cała opozycya się połączyła i osiągnęła większość w izbie. Monarchia spodziewa się, że to zawiązanie nienastąpi i że parlamentarne frakcyje pozostaną w zgodzie, aby niedopuszczyć stronnictw skrajnych do przewagi.

Petersburg, 5. Listopada. — Minister sprawiedliwości Pannin podał się do dymisji i adjunkt ministerstwa sprawiedliwości Zawiatnin otrzymał polecenie do zawiadywania tem ministerstwem.

— Ukaz cesarski znosi koszerne i podatek służebny w Królestwie Polskiem i podnosi podatek od okowity.

Paryż, 5. Listopada wieczorem. — Dzisiejsza la France pisze, że Drouyn de Lhuys okazuje się w swej depeszy przesłanej do turyńskiego gabinetu bardzo względny na Włochy, ale oświadcza, że kwestya rzymska, jak ją wystawia Durando w swym okólniku, nigdy dyplomatycznie nie była rozbiegana i nigdy niemoże być podciągnięta w obręb układów. Uznanie królestwa włoskiego wzbudziło obawy o nie; ale Francya daleką będąc od przystąpienia do innych uroszczeń, poczyniła najformalniejsze zastrzeżenia. Spodziewa się też poparcia ze strony turyńskiego gabinetu, aby skojarzyć zgodę między Włochami a papieżem; Włochom nawet przystoi chwycić się w tej mierze inicjatywy.

Berlin, 6. Listopada. — Najj. Pan raczył nadać w. książęcy m ba-

deńskim oficerom, a mianowicie jenerał-porucznikowi Kuntzowi gwiazdę do orderu orła czerwonego 2. klasy z mieczami; pułkownikowi Neubronn v. Eysenburgowi order korony królewskiej 2. klasy i pułkownikowi bar. Wechmarowi order orła czerwonego 3. klasy.

Berlin, 5. Listopada. — Wkrótce zjadą się do Berlina posłowie pruscy przy dworach niemieckich. Jest to fakt, którego cel różnie podają. Jedni sądzą, że chodzi o obsadzenie posad opróżnionych, drudzy i ta wersja jest prawdopodobniejszą, że chodzi o naradę względem zajęcia stanowiska naprzeciw intrygom wirtemberskim. Nie uszło to baczności rządu, że Austria skrzętniej niż kiedykolwiek minuje i spekuluje na klęskę pruską. Stara się mataczyć zgromadzeniami delegowanych i podobnymi propozycjami. Z tego powodu rzeczą jest konieczną udzielić posłom ustne instrukcyje, jak mają postępować w obec podobnych intryg i zabiegów. Byłoby to łatwą sprawą, gdyby lud popierał rząd, gdyby droga liberalności była prawdziwym celem wewnętrznej naszej polityki. Wszystkie pojedyncze koncesye na rzecz urzędników, kupców i naboru do wojska, na wiele się nie przydadzą, jeżeli je poprzedzi sława dotrzymania i wykończenia całej nieukróconej konstytucyi i dopóki to nie nastąpi, nie będziemy wewnątrz zgodni i chociażbyśmy postawili się na głowie, niebędziem silni na zewnątrz. Jak mało obchodzi zdaje się jedność, pokazują ponawiane przesadzania, konfiskacye dzienników i druków, tudzież śledzenia scentralizowań towarzystw okręgowych i robotniczych, co rzeczywiście sprzeciwia się prawu. Natomiast starają się o przywracanie dawniejszych urzędników manteufflowskich, np. landrata byłego Elsnera, który z landrata natychmiast na ministra księcia Schwarzburg Sonderhausen awansował, a teraz łaskawie dymisyonowany, ma być zamianowany prezesem rejencyjnym a później wyższym urzędnikiem, dalej ma być zamianowany posłem do Paryża jenerał Willisen, a nakoniec jen. Mutius jenerałem komenderującym 6. korpusu armii. Tak pisze gazeta wrocławska.

— Piszę do N. V. Z.: Podobno zamyślają powołać Manteuffla do podjęcia steru rządowego, jeżeli się panu Bismarkowi nie uda wkrótce przywrócić dobrego porozumienia między ludem a koroną. Pan Manteuffel szczególnie jest w łaskach u królowej wdowy Elżbiety.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 3. Listopada. — Rada administracyjna Królestwa mając sobie przez komisję rządową sprawiedliwości przedstawiony projekt postanowienia zaprowadzającego delegacye czynszowe zastępcze, w razach gdyby delegacye czynszowe zwyczajne do skutku nie przyszły, upoważniła też komisją do wniesienia rzezonego projektu pod rozbiór i opinię rady stanu Królestwa. Projekt ten poniżej zamieszczyamy

Projekt postanowienia zaprowadzającego delegacye czynszowe zastępcze.

Zważywszy, że w niektórych powiatach, rady powiatowe a następnie delegacye czynszowe skutkiem nieprawego działania wyborców lub wybranych mogą nie utworzyć się albo też dla przekroczenia nadanych im atrybucyi, uleż rozwiązaniu;

Zważywszy, że w każdym z takich wypadków, przemiana stosunków rolniczych na odwołkę narażoną być nie może, a ztąd, że wypada obmyśleć stósowne środki, aby pomoc z urzędu prawem z dnia 5. Czerwca 1862 zapewniona, żądającym jej bezzwłocznie była udzieloną;

W rozwinięciu tytułu V. prawa o oczynszowaniu z urzędu, oraz na mocy art. 2. najwyższego ukazu z dnia 5. Czerwca 1862, na przedstawienie komisji rządowej sprawiedliwości, i po wysłuchaniu zdania rady stanu Królestwa, postanowiła i stanowi:

Art. 1. W każdym powiecie, w którymby rady powiatowe a następnie delegacye czynszowe, skutkiem nieprawego działania wyborców lub wybranych, nie utworzyły się, lub przy którymkolwiek zebraniu w skutek przekroczenia atrybucyi, przez rząd rozwiązane zostały, delegacye czynszową w miejsce składu oznaczonego, w art. 61. prawa o oczynszowaniu z urzędu stanowiąc będą:

1) Prezydujący urzędnik przez rząd wyznaczony. 2) Członek ekonomiczno administracyjny. 3) Asesor ekonomiczny. 4) Naczelnik powiatu. 5) Podsek. 6) Kontroler skarbowy w powiecie. 7) Dwaj właścianie rolni, posiadacze lub dzierżawcy powołani z listy wyborców

do rady powiatowej z wyłączeniem wszakże tych, którzy należeli do rozwiązanej rady powiatowej.

Art. 2. Na prezydującego, rada administracyjna, na przedstawienie komisji rządowej spraw wewnętrznych, wyznaczy jednego z urzędników.

Gdyby na prezydującego wyznaczony był jeden z członków do składu delegacji czynszowej, w art. 1. pod liczbami 2, 3, 4, 5 i 6 powołanych, w takim razie komisja rząd. spr. wew., jednocześnie w miejsce ubiegłego członka, innego urzędnika wyznaczy.

Nominacje na członków w artykule powyższym pod pozycjami 3, 4, 5 i 6 wymienionych, udzieli właściwy rząd gubernialny, a na członków z obywateli ziemskich naczelnik powiatu.

Art. 3. Członkowie delegacji z listy wyborców powołani w myśl art. 62. prawa o oczynszowaniu z urzędu, przed przystąpieniem do czynności wykonują przysięgę przed prezydującym w delegacji, w sposób i w rotę tymże artykułem przepisaną.

Art. 4. Komisję czynszową w miejsce kompletu art. 67 wzmiankowanego prawa oznaczonego, składać będą:

1) Członek ekonomiczno-administracyjny, jako prezydujący.

2) Jeden z urzędników biura powiatu, przez naczelnika powiatu wyznaczony.

3) Jeden z obywateli ziemskich, do składu delegacji czynszowej powołany, jaki przez tę delegację wyznaczony zostanie.

Ten ostatni członek, odpowiednio do art. 75, nie będzie już wchodził do składu delegacji czynszowej, w razie, gdy dzieło komisji czynszowej do której należał, będzie przedmiotem rozpoznania delegacji.

Art. 5. Oprócz dyet zapewnionych w art. 70 prawa o oczynszowaniu z urzędu, dla członka ekonomiczno-administracyjnego, jego zastępcy i techników, będzie pobierać takowe dyety odpowiednio do przepisów ukazu z d. 2. Lipca 1850 urzędnika biura powiatu do komisji czynszowej należącej. Członek tejże komisji, z listy wyborców powołany, ma również prawo żądać wynagrodzenia, które rs. 3 dziennie przenosić nie może, w myśl art. 106, delegacja czynszowa ostatecznie oznaczy.

Dyety i kosza powyższe, obok zapewnionych w art. 70, ponosić będzie właściciel majątku. Asygnowanie ich i ściąganie od kogo należy, odbywać się będzie w sposób w art. 84 oznaczony.

Art. 6. Tak ustanowione delegacje i komisje czynszowe dopełniać będą oznaczenie czynszów, oddzielenie gruntów włościańskich od folwarcznych, podział osad, rozdział wspólności i zniesienie służebności, zgoła wszelkie czynności przewidziane w prawie o oczynszowaniu z urzędu, ze ścisłym zastosowaniem przepisów tegoż prawa.

Podług tychże przepisów rozpoznawane będą przez delegacje powiatowe, odwołania się do decyzji komisji czynszowych. Decyzjom ostatecznym delegacji dodawaną będzie klauzula egzekucyjna, oraz zastosowane być mogą na te decyzje skargi rekursowe do rady stanu Królestwa.

Przepisy zawarte w tytule V. prawa o oczynszowaniu z urzędu, o ile niniejszem postanowieniem zmienione nie zostały, zachowują się w swej mocy.

Art. 7. Delegacja czynszowa zastępcza, niniejszem postanowieniem przewidziana, przez gubernatora cywilnego właściwego, rozwiązana zostanie, po zwołaniu przez rząd skutkiem dopełnienia nowych wyborów rady powiatowej i po ustanowieniu przez tę radę delegacji czynszowej zwyczajnej, której przekazane będą do dalszego działania czynności, poprzednio przez delegację zastępczą rozpoczęte i stanowczo nie załatwione.

Francya.

Paryż, 3. Listopada. — Dwa okręty wojenne francuskie, fregata »la Forte« i parowiec przewozowy »La Loire« zarzuciły kotwice w porcie z Chin do Francji na przystani wyspy św. Heleny. Wysłały deputacją do grobu Napoleona I. Monitor pisze o tem: Komendant Gauthier de Rougemont, który tam ma dozór nad grobem i mieszkaniem, przyjmował deputację z fregaty »la Forte« na dolinie, w której leży grobowiec. Kapitan rozkazał 100 podoficerom i majtkom stanąć w szuku bojowym i z uniesieniem przypominał tragiczność tego położenia. Rougemont odpowiedział równie uroczyście i równie z ogniem i wykrzyknął: niech żyje cesarz! Potem uwił poddozorca w obrębie grobu z zerwanych na nim kwiatów wieniec i naczepał w butelki wody z krynicy, z której zwykł Napoleon I. podczas spacerów pić i podał to przybyłym, którzy z uniesieniem zabrali te pamiątki, aby powieźć je do Europy swoim rodzinom. Potem przymocowali płytę miedzianą do kamienia na którym stoi krata żelazna, z napisem: Wyprawa chińska 1860 do 1862. Osada z »la Forte« na pamiątkę cesarza Napoleona I. Wicekonsul zaprosił potem kapitana i oficerów z »la Forte« na obiad do mieszkania w Briars, gdzie Napoleon po wylądowaniu był zmuszony z początku przebywać. Nazajutrz byli oni na obiedzie u Rougemonta. W kilka dni w podobny sposób odwiedził wyskę św. Heleny okręt transportowy »Loire«.

— Cesarz, cesarzowa i cesarzewicz udali się wczoraj z St. Cloud do Compiègne. W sobotę odbyła się w St. Cloud wielka narada ministerjalna.

— W galeryi ministerstwa finansów postawiono teraz popiersie marmurowe hr. Villela, który od roku 1821 do 1827 był ministrem skarbu.

(Kor. Cz.) Rewolucja grecka zajmuje bardzo Paryż, jako nowy objaw życia narodowego. Przygotował do niej zachodnie umysły Dr. Gudas wydając swe memoranda. Jeżeli rewolucję uzna Europa, pytanie jest kto będzie królem. Książę Luitpold, brat Ottona, zrzekł się tronu. Książę Adalbert ożenił się z Hiszpanką, która zapewne nie zgodzi się nigdy na zmianę wiary. Na synów Ottona nie zgodzą się Grecy a na księcia leuchtenbergskiego nie zgodzą się zapewne Anglia i Austria.

Rewolucja grecka sprawiła silne wrażenie w Turynie i całych Włochach. Włosi zapewne wiedzą już dziś co by się mogło stać, gdyby Garibaldi zamiast do Neapolu, udał się był na wschód. Ruch grecki, jako narodowy, dążący do rozparcia się, nie pozwoli Turcji rozbroić się i zmusi ją do trzymania wielkiej armii, zabójczej dla jej finansów. Na wiadomość o ruchu, Anglia posłała z Malty flotę pod Epir. Toż samo zapewne uczyni Francya. Panuje wielkie ożywienie między Rosyanami bawiącymi w Paryżu. La France gani ruch. W artykule »prawdziwy liberalizm« chce ona aby narodowości przyjęły politykę à l'eau de rose. Dziennik ten zaczyna wykrywać powoli czego chce, kiedy przechodzi granice sprawy włoskiej i mówi o sprawach innych.

Rzecz dziwna, że Times i Daily News wyrażają się bardzo przychylnie o ruchu greckim. Tylko M. Post ma wzgląd na interesa Anglii. Grecy dla udobruchania Anglii, mają zapraszać na tron księcia Alfreda, syna królowej Wiktorji.

Lord Palmerston, który był dość źle z p. Thouvenelem z przyczyny projektowanego przymierza z Prusami i Rosyą, dobrze przyjął ministerstwo p. Drouyn de Lhuys, pomimo że w sprawie włoskiej występuje ono przeciw polityce angielskiej. Lord Palmerston powitał to ministerstwo jako pokojowe a utrzymanie pokoju stanowi całą politykę angielską. Główny nieprzyjaciół tego ministerstwa jest domowy, w osobie hr. Persigny. Kiedy p. Drouyn de Lhuys zagaja nową politykę we Włoszech, hr. Persigny daje dziennikom pobudkę do utrzymania dawnej. Pan Drouyn de Lhuys ma zapewniać, że hr. Persigny odejdzie (chyba po wyborach), że na wszystko potrzeba czasu, ale hr. Persigny jest dobrze z p. Fouldem a wpływ tego ostatniego jest potężny. Hr. Persigny ma wystawiać politykę p. Drouyn de Lhuys za służącą orleanizmowi i legitymizmowi, za podkopującą cesarstwo. Walki między dwoma ministrami na radzie ministerjalnej są żywe i pokazały to nominacje ambasadorów. Cesarz stara się trzymać środek, nie posłał on do Berlina ani do Brukseli p. Benedetti pomimo że go zalecał hr. Persigny, ale nie posłał także do Brukseli p. de Montessuy (nominacja jego była już podpisana), pomimo że go zalecał p. Drouyn de Lhuys. Przyjaciele p. Drouyn de Lhuys zapewniają, że p. Nigra, ambasador włoski, zostanie odwołany z Paryża, a ambasador utrzymuje przeciwnie. Znajdujemy się w chwili ciągłych sprzeczności i niepewności. Z jednej strony jest biegle hasło turyńskie i przeważna część ministerjum francuskiego a z drugiej p. Drouyn de Lhuys, wpływy dworskie i dziennik la France, chwalony przez ministra ale nie uznany przez niego za pół urzędowy. La France pręczy, aby książę de la Tour d'Auvergne miał rozpocząć nowe negocjacje z Rzymem i zapewnia że negocjacje będą prowadzone z samym Turynem. P. de Sartiges, który jest już w Paryżu, powiezie za tydzień do Turynu żądanie uchylecia decyzji parlamentu w sprawie obrania Rzymu za stolicę Włoch. Powiezie to żądanie przed zebraniem się parlamentu. Redakcja la France ma ciąglą nadzieję, że w Turynie wystąpi inne ministerjum, ministerjum środkowe, nie wymagające Rzymu za stolicę i że przy pomocy tego ministerjum, Francya będzie mogła otrzymać od Europy gwarancję dla Rzymu, »bez jego wmięszania się.« Taka kombinacja, którą Monde wyłożył, choć jej niepochwalił, może zostawić stolicę apostolską w mezo termine, bez potrzeby otrzymania przyzwolenia z jej strony, bez naruszenia »non possumus« i gwarancya tej kombinacji będzie spoczywać w prawie publicznem Europy. Mylnie są donoszenia Indépendance, że mons. Nardi i o. Lavigierie mieli we Francji misye jeden od papieża a drugi od cesarza. O. Lavigierie uraził się za tę wiadomość i wrócił do Rzymu. W sprawie włoskiej, cesarz radzi się czasem tylko hr. Bourquenay, senatora, swego osobistego przyjaciela, który nie jest za wydaniem Rzymu. Hr. Bourquenay jest w dobrych stosunkach z p. Drouyn de Lhuys.

Większość dziennikarstwa jest tak silnie za polityką włoską, że nie chciała przyjąć płatnych anonsov donoszących o broszurze Proudhona. Osądzenie rzeczy nie należy do korespondenta polskiego. Korespondent polski może tylko wyrazić powątpiewanie o szczerości patriotyzmu Proudhona, skoro w jego broszurze widzi ataki nie tylko na jedność włoską, lecz na sprawy innych narodowości. Siecle ma rację mówić, że Proudhon był i jest legitymistą i że jeżeli r. 1848 palił smalone duby rewolucyjne, które tylu prostaczków odurzyły, to jedynie dla zgubienia rzeczypospolitej.

Cesarz ma mianować senatorami pp. Drouyn de Lhuys i Chaix d'Est Ange.

P. Drouyn de Lhuys zawiadomił, że będzie przyjmował ciało dyplomatyczne nie we wtorki lecz w poniedziałki. P. Bismark ma przybyć jutro do Paryża.

P. Ferdynand Barrot przybył do Paryża. Nie ma to mieć politycznej przyczyny. Ambasador ten ma wrócić do Madrytu.

Bawi tu od paru dni książę brabancki, słaby na piersi, jadący na zimę do Algieru i Egiptu. Był on wczoraj na obiedzie w St. Cloud.

Jutro odbędzie się w Tuilleryach nowe zebranie rady stanu. Na pierwszym zebraniu prefekt Sekwany przemówił za utrzymaniem kasy piekarskiej i w razie jej skasowania, oświadczył, że poda się do dymisyi.

Monitor podał smętną korespondencję o wojnie amerykańskiej, wojnie zażartej, która poprowadzi obie strony do bezskutecznego zniszczenia. Sir Lyons poseł angielski, który wraca z Londynu do Washingtonu, nie miał odebrać instrukcyi przychylnych dla separatystów. Ma on mieć rozkaz dalszego obserwowania stron walczących.

Cesarz ma mieć mowę municypalną dnia 15. Listopada, na otwarciu bulwaru księcia Eugeniusza.

Przybył do Paryża p. Beker, były komisarz francuski w Syrii. Jędzie on do Tangeru.

Ciężkie jest dziś położenie korespondenta w Paryżu. Polityka jest wszędzie ciemna, zawila, systematycznie dwuznaczna; czytelnie znikają

z przyczyny drogociny komornego, a te które pozostały, są pod obserwacją; kluby przedstawiają mało poważnych zasobów; osoby dworskie nie wiedzą, a sfery ministerjalne są w ciągłej sprzeczności. W takich okolicznościach o biedną prawdę trudno i bardzo trudno dopytać.

— Hr. Andrzej Zamojski bawi obecnie w Londynie. Otrzymałszy wiadomość o niebezpiecznym stanie żony, udał się do ambasadora rosyjskiego hr. Brunow, prosząc o paszport. Zobowiązywał się najuroczyściej z nikim w Warszawie nie widzieć, od łoża chorej nie odejść, i gdyby się Bogu podobało powołać ją do chwały swojej, natychmiast miasto i Polskę opuścić. Ambasador cara w końcu odmówił. Później wzruszony naleganiem nieszczęśliwego męża, zmienił nieco zdanie, ale nie śmiał brać odpowiedzialności i odwołał się telegrafem do Petersburga. Odpowiedź było można mieć przy dobrej woli w parę godzin. Odpowiedzi dotychczas nie masz. Tymczasem Bóg rozrządził w sposób który wyprowadzi z kłopotu mocarza z północy, zagrożonego wśród potęgi swojej osobą polskiego obywatela. Powołał żonę do siebie, męża zostawił na wygnaniu.

Po raz 3ci polityka mści się na hr. Zamojskim dotykając boleśnie w kole rodzinnem.

Umierała na Podolu siostra, p. Brzozowska, odmówiono mu paszportu, tj. wolności przejazdu z jednej prowincji do drugiej. Umierała w Poznańskim córka, pani Żółtowska, niedozwolono mu podróży do Poznania.

Polacy obecni w Paryżu na wieść odebraną o stracie, którą wygnaniec poniósł, postanowili wziąć inicjatywę modłów za duszę śp. Róży, i uzyskawszy na to pozwolenie od rodziny, zajmują się urządzeniem nabożeństwa żałobnego. Będzie się odróżniać skromnością wystawy, ale jesteśmy pewni, że wyrówna gorącością uczuć narodowym obrzędem tego rodzaju. Subskrypcja nie tyle z potrzeby funduszu, jak dla dania sposobności oznaki współczucia, została otwartą. Żaden głos nie da się słyszeć z ambony, bo żaden kaznodzieja niezdolnyby osiągnąć wymową ważności położenia. Miałem sposobność widzieć nie jednego rodaka i nie jednej opinii, wszyscy zgadzają się i przyznają potrzebę jednomyślności holdu. Kto ogółowi służy, ten do ogólnego współczucia i czci ma prawo.

Włochy.

Garibaldi coraz lepiej się ma. Dowiadujemy się z pisma prywatnego, że Dr. Nelaton wracając z la Spezji powiedział do pewnej znakomitej osoby w Turynie: kula jest w ranie, nie trudno przecie będzie wydobyć ją za dni kilka, gdy poczyniono wszystkie przygotowania przemnie nakazane. Jenerał wyzdrowieje i nieponiesie żadnego szwanku oprócz sztywności w stawie.

— Gazzete des Hopitaux zamieściła pismo Nelatona, że stan zdrowia Garibaldeggo jest dobry. Nelaton wymyślił mały instrument nakształt małego sztyleta z główką porcelanową chrępowatą, na której po dotknięciu się kuli pozostaje szara plama. Za pomocą tego instrumentu poznał, że kula tkwi w ranie Garibaldeggo.

Rzym, 25. Paź. — Giornale di Roma zawiera następną wzmiankę: W niedzielę dnia 19. b. m. w kościele »Santa Maria dell'Anima narodu Teutońskiego («della Nazione Tautonica»), J. O. kardynał Reisach, wizitator apostolskiego kościoła, wyświęcił na biskupa ks. Antoniego Galeckiego prekonizowanego na konsystorzu w d. 25. Wrześ. biskupem Amatejskim »in partibus«. W tej okoliczności jego eminencya udał się do rzeczoności kościoła paradnym pojazdem (in treno nobile), i przyjęty był przez ks. Gessnera rektora i kapłanów niemieckich świątynię tę obsługujących. Jego eminencya spełnił konsekuracyjny obrząd przy pomocy JW. ks. Nobili-Vitelleschi biskupa Selenczeńskiego i JW. ks. Ceslesia, zakonu Benedyktynów z góry Kasynu, biskupa z Patti. J. E. baron Bach poseł nadzwyczajny i pełnomocny JKAMości ze wszystkimi urzędnikami poselstwa austriackiego, tudzież wiele pralatów i znakomych osób było obecnych świętemu i czcigodnemu obrzędowi («alla sacra augusta funzione»). W liczbie tych znakomych osób, o których urzędowy organ w zwykłym swoim napuszonym stylu natrąca, nie było ani jednego Polaka, gdy ks. biskup Amatejski nie uznał za stosowne rodaków zaprosić, nawykły będąc żyć w towarzystwie niemieckim. Wyjeżdża ztąd we środę 29. Października i udaje się przez Wiedeń do Krakowa poprzednio jednak w Tarnowie ma jeszcze wyświęcony nieco się zatrzymać.

Grecya.

Ostatnie wypadki w Grecji dostarczają dziennikom przedmiotów do badaw przyczyn i wysnowania wniosków z faktu, który w tej chwili najmniej był spodziewanym. Morning Post organ lorda Palmerstona, przemawia coraz groźniej w imieniu Anglii w tej sprawie i mylnie oskarża Rosję jak również pośrednio i inne państwa, iż podniecały w Grecji powstanie, które skutkiem uwięźnione zostało. Artykuł ten brzmi:

»Ważność rewolucji greckiej, nie leży w obaleniu dynastji bawarskiej, lecz w skutkach jakich się lękać należy po ruchu tak nagłym i tak zupełnym, iż w kilku godzinach usunął rząd trwający przez lat trzydzieści. Rząd republikański (?) został już zaprowadzonym, a pierwsze jego akta, równie jak akta zgromadzenia narodowego na początku rewolucji francuskiej, równają się wypowiedzeniu wojny sąsiadnym ludom.

Mało nam chodzi o króla Ottona i jego dynastję, lecz uderza nas to, że rząd tymczasowy który go zastąpił czyni mu zarzut zbrodni z jedynej cnoty, jaką posiadał. Oskarża on go przed ludem nie o rząd tyrański i niekonstytucyjny — co zapewne uważa za drobnostkę — lecz o to iż poprzestał na terazniejszych granicach swego królestwa i że nie chciał podsycać zaburzeń w prowincjach greckich i albańskich Turcji. To nam wyjaśnia jaka jest polityka nowego rządu rewolucyjnego.

W kilka dni po pierwszym akcie powstania, nastąpiła abdykacja; po abdykacji ujął ster nowy rząd i ogłosił już swój program. Wojska greckie gromadzą się na granicach Albanii i Tessalii. Turcy koncentrują swe siły na tym punkcie, aby stawić opór zamachom Greków.

Rząd tymczasowy złożony jest z głównych obywateli kraju, a armia i ludność cywilna zdają się być po jego stronie. Sądziemy można, że rząd prowizoryczny tak złożony zajmie się zaraz utworzeniem stałego rządu. Zdaje się jednak, że cel ten całkiem stracono z oczu. Rząd Maurocordata, który się sam utworzył, dąży jak się zdaje nie do inauguracji reformy, lecz do zdobycia Albanii.

Widocznie rewolucja ma początek i dążności zagraniczne. Maurocordato i towarzysze jego nie byliby się zapuszczali w politykę niemniej odpowiedzialną swym siłom, jak obca zwyktemu celowi szczęśliwych rewolucji, bez współnictwa i pomocy przynajmniej jednego z wielkich mocarstw europejskich.

Szczególnym zbiegiem rzeczy, Journal de St. Petersburg ogłasza korespondencję dyplomatyczną dotyczącą Czarnogóry, wymioną pomiędzy rządem angielskim i rosyjskim i dowodzący zupełnej różnicy zapatrywania się obu rządów. Hr. Russel oskarża w tej korespondencji wprost rząd rosyjski iż usiłuje oderwać Czarnogórę od Turcji i uczynić z niej oddzielne państwo.

Książę Gorcezkow z swej strony oskarża rząd turecki, że działa w sposób nie uczciwy względem Czarnogóry i wykazuje potrzebę opiekowania się chrześcianami w sposób skuteczniejszy. Dla czego dziennik urzędowy cesarstwa rosyjskiego zwykle tak wstrzemięźliwy w komunikacjach kancelaryi rosyjskiej, chwyta tę sposobność, aby ogłosić korespondencję dwóch dyplomatów? Jest rzeczą pewną, że ilekroć Rosya zamierza nowy ruch przeciw Turcji, Journal de St. Petersburg zapowiada go pierwszy.

Rząd rosyjski dał do zrozumienia w swej korespondencji, że według zdania jego układy pomiędzy Turcją i Czarnogórą winny uleść rewizji. Sułtan terazniejszy odróżnia się szczególnie od swego poprzednika postanowieniem stałym utrzymania w każdym razie niepodległości swego rządu.

»Nie chcemy mówić, aby wola Rosji uważaną była za prawo w Carogrodzie, lecz zawsze przyjmowała ją Porta z wielką względnością, nawet od traktatu 1856 r. Teraz jednak ma Turcja sułtana, który ośmiela się odrzucać protestacje Rosji nie starając się nawet o nadanie pozorów swej odmowie; teraz, gdy wszędzie reformy dążą do polepszenia warunków Turcji, Rosya jest w rozpacz. Znana to rzecz, że powstanie Czarnogórców jest jej dziełem. Wprzód jeszcze przyczyniła się ona wiele do wywołania starcia pomiędzy Druzami i Maronitami. Lecz w ogóle póki malwersacje rządu zmarłego sułtana wyczerpywały zasoby Turcji, Rosya czekała. Dziś kiedy poczyna się lękać, aby się jej zdobyć nie wymknęła, na nowo knuje intrygi.

Zaledwo się skończyła wojna w Czarnogórze, zaczęły się gromadzić trudności w Serbii. Co tylko zostały załatwione, dowiadujemy się, że rewolucja wybuchła równocześnie w Grecji, i że bezpośredni sprawcy tej rewolucji oświadczyli chęć swą dania pomocy Albańczykom i Grekom do zrzucenia jarzma tureckiego.

Nie zadziwiło nas to jednak. Nieprzestaliśmy od trzech lub czterech miesięcy mówić o obszernem sprzysiężeniu w celu wywołania rewolucji na brzegach wschodnich Adryatyku, aby tym sposobem przyjąć w pomoc projektom niektórych państw europejskich.

Obecny rząd włoski pragnie, jak sądzą, znaleźć terytorjum w pośredniej prowincji zachodnich Turcji, aby je oddać Austrii w zamian za Wenecję

Rosya popierała politykę tę z innych powodów; mało się ona troszczyła o załatwienie sprawy włoskiej, lecz pragnęła upokorzyć i okroić Turcję.

Austria miała również swoje widoki, a Francya z przyjemnością widziała plan, który miał wyswobodzić jej współwyznawców z pod jarzma muzułmanów i przywieść do skutku załatwienie kwestji włoskiej. Rewolucja grecka i otwarta polityka rewolucyjna dowodzi w sposób jasny do jakiego planu należały wypadki terazniejsze.

Gdyby Grecy byli powstałi z własnego popędu, byliby zaczęli od tego, iżby utraconą starali się przywrócić wolność. Zalić oni się mogli słusznie na przekupstwo rządu, który wyzuł lud z wszelkich praw muncypalnych jakich używał pod panowaniem tureckim a który ustalił biurokrację sprzedajną, za pomocą której wybcry nawet były eskomtowane, a dochody z których niezdawano sprawy, tak źle bywały użyte, że cała władza państwa znajdowała się koniec końców w pałacu.

Jako jednej z stron najbardziej interesowanych w niepodległości Grecji niepodobna nam jest być obojętnymi na to co się dzieje w tej części Europy. Zbytecznym byłoby mówić, że postępowanie nasze stosować się winno do postępowania Greków i ich rządu prowizorycznego; nie możemy dozwalać aby rewolucja wewnętrzna szła w pomoc sprzysiężeniu przeciw innym państwom, które więcej mają praw do przyjaźni naszej niż Grecya.

Kronika miejscowa.

Poznań, 6. Listopada. — Numer 254 Dziennika Poznańskiego zabrała onegdaj wieczorem policja z powodu wstępnego artykułu, wymierzonego przeciw jenerałowi L. Mierosławskiemu, odwołując się przytem na § 87 prawa karnego.

Król. loterya w Berlinie.

Berlin, 5. Listopada. — W dalszem ciągnięciu 4ej klasy 126. król. loteryi klasycznej padła główna wygrana 150,000 tal. na nr. 80,469.

1 główna wygrana 25,000 tal. na nr. 49,213. 2 wygr. po 5000 tal. padły na nra 24,573 i 65,844. 6 wygr. po 2000 tal. na nra 14,056, 14,279, 32,576, 34,875, 36,870 i 86,473.

41 wygranych po 1000 tal. na nra 587, 2005, 4186, 5910, 6419, 8493, 10,787, 13,718, 15,610, 16,125, 16,508, 17,061, 18,620, 19,445, 21,731, 22,041, 24,926, 25,333, 26,045, 27,950, 31,458, 31,868, 34,894, 37,555, 37,696, 44,806, 47,066, 47,263, 48,889, 52,545, 59,715, 59,915, 60,642, 67,783, 69,272, 75,343, 76,146, 81,677, 83,823, 88,163 i 94,602.

43 wygranych po 500 tal. na numera 292, 2169, 3900, 7226, 7954, 7984, 8123, 10,728, 15,770, 17,376, 22,156, 24,493, 25,791, 26,513, 26,701, 32,803, 35,487, 36,590, 42,553, 42,965, 44,740, 51,019, 55,914, 59,445, 60,893, 62,132, 65,479, 65,886, 67,137, 68,362, 68,760, 71,628, 72,508, 73,218, 75,123, 76,361, 78,579, 82,615, 85,501, 85,937, 87,124, 89,818 i 92,247.

77 wygrane po 200 tal. na nra 85, 1023, 2704, 2773, 3001, 6160, 6926, 7920, 9428, 10,026, 12,809, 12,999, 13,064, 15,118, 17,278, 19,279, 22,364, 22,972, 24,306, 25,989, 26,365, 26,615, 27,222, 31,921, 34,403, 35,751, 40,069, 40,118, 40,425, 40,485, 43,026, 43,928, 43,959, 45,332, 46,370, 46,733, 46,922, 47,610, 48,552, 49,322, 49,874, 51,766, 52,505, 52,975, 53,466, 55,451, 58,178, 58,912, 59,504, 60,784, 60,815, 61,203, 61,935, 63,757, 65,065, 66,499, 67,338, 69,835, 71,558, 72,546, 74,345, 74,564, 75,463, 75,799, 76,510, 77,464, 78,074, 80,436, 81,675, 82,509, 83,591, 85,208, 86,587, 87,419, 91,892, 93,504 i 94,238.

Przybyli do Poznania dnia 5. Listopada.

HOTEL PARYSKI: Długolecki z Czarniejewa, Koczorowski z Miłosławia, Ciesielski z Sosnowka, Heyne z Polski, Schmidt z Mikuszewa, Schröder z Szląska.

HOTEL BERLIŃSKI: Düttschke z Rombeżyna, Piekarski z Głomna, v. Brocker z Sławoszewa, Grabski z Zakrzewka, Zoch z Theerkayte, Hartmann z Wronek, Owinski z Rynska, Frieske z Rożn. Młyna.

KEILERA HOTEL ANGIELSKI: Stümer z Głogowa, Bernstein z Środy, Lehmann z Choj-

nicy, Baron z Grodziska, Buttermilch z Krobi, Abraham i Landeck z Wągrówca, Rosenberg z Sremu, Wolfsohn z Raszkowa.

HOTEL EICHBORNA: Herks z Berlina, Flatau z Pyzdr, Ehrlich z Pleszewa, Schwerin z Wrocławia, Feibel z Przysierska, Pinner i Wolfsohn z Lwówka.

EICHENER BORN: Ulm, Bamberg, Driesen i Winke z Ryczywoła, Hirsch z Gniezna, Mayer z Czempinia.

POD TRZEMA LILIAMI: Barchwitz z Zarowu, Kunkel z Wągrówca.

Z dnia 6. Listopada.

BAZAR: hr. Żółtowski z Jarogniewic, hr. Mielżyński z Jwna, Bronikowski z Wilkowa, Żychliński z Modliszewa, Urbanowski z Miłosławic, hr. Poniński z Wrześni, Łącki z Konina, Stablewski z Zalesia, hr. Mielżyński z Chobienic, Kwiatkowski z Polski, Prądyński z Jaworowa, Besel z Xiążek.

HOTEL DU NORD: prob. Grzywiński z Buku, Długolecka z Turwi, Dąbrowska z Dusznika, Kyder z Jutrosina, Ślawski z Komornik, Kunath z Niewierza, Schubert z Wielkiejwsi.

OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Zuchowski z Konina, Mattauschek z Wioski, Bojanowski z Wojnieścia, Turno z Słapanowa, Mukulowski z Kotlina, ks. Błaszczycyński z Krobi, v. Quos z Zaborowa, Grunwald z Dworzysk, Klug z Mrowina, Diersch z Paryża, Meisels z Katowic.

POD CZARNYM ORZEM: v. Busse z Karolinowa, Kucharski z Brześni.

STERNA HOTEL EUROPEJSKI: hr. Skorzewski z Czarniejewa, Kowalski z Polski, Mycielska z Chociszewic, v. Wilden z Hermsdorf, Oppenheim z Lipska.

MYLIUSA HOTEL DREZDEŃSKI: Franke z Warszowa, Müller z Remscheid, Edelmann z Magdeburga, Eberts z Moguncyi, Rappoldt z Hamburga, Rütgers z Wrocławia, Figuhr, Bercht i Gericke z Berlina.

BUSCHA HOTEL RZYMSKI: Sarrazin z Gorzna, Wolfram z Zbęchów, Nouvell z Wierzei, Dewitz z Rohrsdorf, Jacoby z Trzcianki, Heimann z Berlina, Rumpf z Wrocławia, Zimmer z Hanau.

HOTEL PARYSKI: Neustadt z Zaniemyśla, Narwańska z Rydzyny, Radecki z Łowęcina, Baranowski z Gwiazdowa, Kaniewski z Lubowiczek, Golski z Nietrzanowa, Wawrowski z Kludzisk.

HOTEL BERLIŃSKI: Schmidt z Wrocławia, Wolf z Środy, Wannewitz z Minden, bar. v. Reitzenstein z Rabówca, Fagiewicz z Sremu, Andrzejewski z Polski.

KEILERA HOTEL ANGIELSKI: Löwe z Rogoźna, Loser z Oberzyska, Kramer z Lipska, Löwysohn z Janówca, Honig z Leszna, Rosenberg z Grodziska, Maske z Czarnkowa.

EICHENER BORN: Laski z Strzygłowa, Jacobos z Gniezna, Buchholz z Sremu.

POD TRZEMA LILIAMI: Wieczorkiewicz z Sowinca.

Księgarnia N. Kamieńskiego i Spółki w Poznaniu (w Bazarze) odebrała i poleca:

Studia historyczne nad rewolucją francuską 1789. tłumaczenie z francuskiego. 3 tomy	Tal. Ser. F. 4 15
Helmolda kronika sławiańska z XII wieku przełożona z języka łacińskiego na polskie	— 20
Dangel Zygm. Ogólne zasady ekonomii politycznej. Tom I.	1 20
Hugo Wiktor. Nędznicy. Tom VI	1 20
Ćwierciakiewiczowa Lucyna 365 obiadów za 5 złotych z dodaniem 120 obiadów postnych	— 25
Plebański Dr, Lekcja wstępna Metodologii i Encyklopedyi nauk akademickich	— 7 6
Liguori Alfons de. Droga do zbawienia	— 20
Dutkiewicz W. O prawach wierzycieli.	— 10
Do skompletowania Biblioteczki ludowej nadeszły:	
Gawarecki Zygm. Włóscianin polski czyli gospodarstwo wiejskie dla użytku mniejszych gospodarstw	1 5
Kamiński Stanisław. Chłop polski i jego gawędy w dosłownem orzeczu ludu naszego	20
Częstochowa	— 1 6
Kontrymowicz. Powieści dla ludu.	— 6
Osiecki Józef X. Podarek dla ludu wiejskiego	— 10
Rozmaite gadki i powiastki III. książka	— 7 6
Mrówka Łukasz. Podarunek dla ludu naszego. Podania, powiastki, pieśni i bajki	— 4
Franek z Wielkopolski Kubuś sierotka	— 6
Kamocka Józefa. Książka do nabożeństwa dla chłopców wiejskich	— 4 6
— Książka do nabożeństwa dla dziewcząt wiejskich.	— 5
J. I. Kraszewski. Świat i ziemia. Ks. I.	— 5

OBWIESZCZENIE.

Do naszego rejestru firm zapisano pod Nr. 96. fabrykanta cegły **Heimana Jaffe** z **Gniezna**, jako właściciela firmy **Heimann Jaffe** tuż, na mocy rozporządzenia z dnia 29. t. m. tegoż samego dnia.

Gniezno, dnia 29. Października 1862. Królewski Sąd powiatowy. Wydział I.

OBWIESZCZENIE.

Prowizye półroczne ziemskie za termin Bożego Narod. 1862. przez interessentów płacić się mające, będą w Kasie prowincyalnej Ziemstwa od dnia 12. do włącznie 31. Grudnia 1862. od godziny 8ej do 12ej przed południem z wyłączeniem dni świątecznych i niedzielnych odbierane. Prócz gotowizny przyjmowane tylko być mogą stósownie do §. 236. Regulaminu kredytowego kupony w tymże terminie płatne.

Wyplata kuponów zacznie się z dniem 2. Stycznia, a skończy się z dniem 16. Stycznia 1863. Po zamknięciu terminu wyplaty prowizyi w dniu 16. Stycznia i po terminie wyplaty u Agenta dnia 16. Lutego 1863. Kassa nasza płacić będzie zgłaszającym się interessentom gotowiznę za kupony w czasie od 21. Lutego do 28. Maja 1863. bez osobnych na to mandatów, ale zawsze tylko w dniach 5. i 20. każdego miesiąca w godzinach przedpołudniowych od 9ej do 12ej, a jeżeli który z terminów tych na Niedzielę lub święto przypadnie, czynność w dniu następnym Kassa załatwi. Okazyciele kuponów winni dołączyć wykaz przez nich podpisany, obejmujący nazwę dóbr, numer, kwotę i termin płatności kuponów, a to nie tylko w terminie rzeczonym, ale i po takowym, inaczéj kupony zwrócić się na koszt i ryzyko przesyłającego.

Okazycielom talonów wydawać się będą w Kasie nowe arkusze kuponowe za złożeniem wykazu przez nich podpisanego, obejmującego nazwę dóbr, numer i kwotę, od dnia 18. Stycznia do włącznie 18. Kwietnia 1863., później zaś potrzebne jest w tym celu zgłoszenie się piśmienne do Dyrekcji.

Ostrzega się iż Kassa prowincyalna Ziemstwa podczas poboru prowizyi i wyplaty kuponów nie przyjmuje pieniędzy w godzinach po południowych.

Kto więc do 12ej godziny w południe dnia 31. Grudnia r. b. nie zapłaci prowizyi, nie mniej czyje pieniądze z poczty do rzeczonoż terminu Kassy nie dojdą winen będzie zapłacić prowizyą za przewłokę Regulaminem kredytowym przepisaną.

Nadmienia się jeszcze, iż odkładający zapłatę prowizyi na dnie ostatnie, wystawieni być mogą na długie czekanie w lokalu kassowym dla zbytniego natłoku w tym czasie, czego unikną płacąc wcześniej a zwłaszcza pieniędzmi należycie uporządkowanymi, lub papierami większej wartości.

Poznań, dnia 31. Października 1862. Dyrekcya Prowincyalna Ziemstwa.

Dominium **Borówko** przy dworcu kolei **Czempin** sprzedaje zdrowe barany obfitujące w wełnę.

Dominium Weichnitz

wystawi na sprzedaż od 10. Listopada r. b. znów pewną ilość baranów z swój słynnie znanéj, z obfitości wełny odznaczającej się elektoralnej owczarni z rodziny z rasy negretti. **Weichnitz**, 1/2 godziny od stacyi kolei żelaznej **Quartz**. **H. Henze.**

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 5. Listopada 1862.

Zyto (wępel po 25 szefli) słabo. Na Listopad 41 pl., na Listopad Grudzień 40 1/4 pl., na Grudzień Styczeń 40 1/4 list. 40 pien., na Styczeń Luty 40 1/4 list. 40 pien., na Luty Marzec 40 1/3 list. 1/6 pien., na wiosnę 40 1/4 pl.

Okowita (beczka 8000 kwart Trallesa) jak żyto. Wypowiedziano 9,000 kwart. Na Listopad 13 5/8 — 7/12 pl., na Grudzień 13 17/24 list. 2/3 pien., na Styczeń 13 11/12 pl., na Luty 14 1/12 list. 14 pien., na Marzec 14 1/4 list. 1/6 pien., na Kwiecień 14 1/3 pl.

Kurs giełdy Berlińskiej.

Dnia 5. Listopada 1862.	Sto-pa pCt.	Na pr. kurant	
		papie-rami.	gotowi-zną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4 1/2	—	102 1/2
„ z roku 1859	4 1/2	—	108
„ z roku 1856	4 1/2	—	102 1/2
„ z roku 1853	4	—	98 7/8
Oblig. długu skarbowego	3 1/2	—	90 3/4
dito Marchii Elektoralnej i Nowej	3 1/2	—	91
dito miasta Berlina	4 1/2	—	103 1/2
dito „ „	3 1/2	89 3/4	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3 1/2	92 7/8	—
dito dito	4	—	101 3/4
dito Pruss Wschodnich	3 1/2	—	89
dito Pomorskie	3 1/2	—	91 3/4
dito dito	4 1/4	—	101
dito W. X. Poznańskiego	4	104 3/4	—
dito W. X. Poznańskiego	3 1/2	—	99
dito W. X. Pozn. (nowe)	4	—	99
dito Szląskie	3 1/2	—	95
dito Pruss Zachodnich	3 1/2	—	88 5/8
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	99 1/4
Obligacje miejskie II. Em. Pozn.	4	—	98
Obligacje prowincyalne Poznańskie	5	103	—
Papiery banku prow. Poznańskiego	—	—	98 7/8
Louisdory	—	—	110
Akcyje kolei żelazn. Starogr. Pozn.	4	—	110 7/8